

Debatoplæg:

Landsdelstræf i 2016?

Sagens kerne

DN gennemførte i 2010-12 et organisationsudviklingsforsøg, hvor det ene af de to årlige REP-møder blev erstattet af fem landsdelstræf for alle aktive i landsdelen. På trods af positive evalueringer var der ikke stemning for at gøre det til en permanent løsning. Til gengæld kan repræsentantskabet ifm. vedtagelsen af Aktivitetsplanen beslutte, at det ene REP-møde det kommende år bliver erstattet af landsdelstræf. Da landsdelstræffene bør placeres i foråret, er det dog af hensyn til planlægningen nødvendigt allerede på forårets REP-møde at få en tilkendegivelse af, om Repræsentantskabet ønsker landsdelstræf det kommende år.

HB skal derfor tage stilling til, om HB ønsker at erstatte det ene af REP-møderne i 2016 med landsdelstræf - og derfor ønsker at indstille dette til Repræsentantskabet på forårets REP-møde.

Baggrund

Efter de tre års forsøg med landsdelstræf indstillede FU (HB) i foråret 2013 til Repræsentantskabet (med opbakning fra Organisationsudvalget) at gøre landsdelstræf til en permanent løsning. Debatten på REP-mødet fik dog HB til at trække forslaget på mødet, og det kom derfor ikke til afstemning. Derfor ved vi rent faktisk ikke, hvordan Repræsentantskabet forholder sig til spørgsmålet, andet end at der var positive evalueringer og positive tilkendegivelser fra talerstolen.

Umiddelbart efter mødet nedsatte HB en arbejdsgruppe med HB- og OU-medlemmer, der skulle se på, hvordan vi kunne få bedre REP-møder med mere inspiration og samhørighed, hvilket netop var en del af landsdelstræffenes formål. Der er gennemført forskellige tiltag, og de sidste tre REP-møder blevet evalueret meget positivt.

Om vi i 2016 skal erstatte det ene REP-møde med et antal landsdelstræf, er et spørgsmål, som kræver afvejning af organisatoriske fordele og ulemper, og Sekretariatet har derfor fremlagt spørgsmålet for Organisationsudvalget på deres møde 5. februar. Sekretariatet havde indstillet at der ikke holdes Landsdelstræf i 2016, dels fordi vi med de "nye" REP-møder har fået mange af fordelene fra Landsdelstræffene indarbejdet i REP-møderne, dels fordi erstatningen af ét af REP-møderne vil præge programmet for det tilbageværende, så fordelene får vanskeligere kår.

Efter en grundig drøftelse konkluderede OU følgende:

- 2016 er et godt år for Landsdelstræf i DN, såfremt der kan findes et konkret emne, der er egnet til mødeformen.
- OU foreslår en modus, hvor der hvert 3. år holdes landsdelstræf.
- OU anbefaler at HB tager emnet op snarligt.

For at kvalificere HB's beslutning er der i det følgende listet en række fordele og ulemper ved landsdelstræf. I bilaget på side 4-7 er der desuden klip fra hhv. DN's vedtægter § 9, stk. 3, referatet fra REP-mødet foråret 2013 samt fra FU's indstilling til Opfølgning af Demokratiudredningen, november 2013.

Fordele og ulemper ved Landsdelstræf

Da Landsdelstræf blev behandlet i Repræsentantskabet i foråret 2013, fremførte FU (HB) i indstillingen en række fordele og ulemper ved at erstatte det ene REP-møde med Landsdelstræf:

1. Vi får større deltagelse og inddragelse
2. Vi får (lidt) bedre økonomi
3. Vi mister samvær på tværs af landet
4. Vi mister REP-møde-tid
5. Er HB's forslag udtryk for "del og hersk"?

Det er naturligt at se på disse fordele og ulemper under samme overskrifter, men nu i forhold til de ændringer, der er sket siden:

1. Større deltagelse og inddragelse

Dengang som nu er større deltagelse og inddragelse det vigtigste argument for at have Landsdelstræf i stedet for det ene årlige REP-møde. Der var omkring dobbelt så mange deltagere ved de fem landsdelstræf, nemlig 381 ved landsdelstræf i 2012 mod 193 ved REP-mødet i 2014. På den måde bidrager landsdelstræf til at skabe mere inspiration og samhørighed hos langt flere DN'ere, end et REP-møde gør.

Antallet af deltagere er en ting, men det blev også fremført som en fordel, at deltagelsen på selve mødet var større – der var ganske enkelt flere, som kom til orde, end der var på et REP-møde. Siden da er der dog sket meget i forhold til, hvor mange der kommer til orde ved REP-møderne. De vandrende mikrofoner giver langt flere deltagere i REP-debatterne, diverse workshops/gruppearbejder mere aktiv deltagelse fra mødedeltagerne, og ikke mindst giver det nye dagsordenspunkt "REP har ordet" mulighed for deltagerne både selv at definere samtaleemnerne og mere bred og levende debat.

De "nye" REP-møder har fokus på, at der både skal være inspiration, drøftelse og beslutning på et REP-møde, og evalueringen af det seneste møde viser, at vægtningen mellem de tre elementer er tilpas – selvom 18-19 % faktisk stadig synes, at der er for lidt inspiration og drøftelse. Spørgsmålet er, om der med blot et årligt REP-møde vil være tid nok til inspiration og drøftelse på REP-mødet, når der nødvendigvis vil være flere beslutningspunkter, idet der både skal være plads til behandling af Præsidentens beretning, Aktivitetsplan, Årsregnskab samt diverse personvalg-handlinger. Beslutning om at afholde Landsdelstræf og dermed kun ét REP-møde kunne med andre ord godt resultere i et landsdelstræf med inspiration og drøftelse og så et REP-møde med beslutning – men vi får ikke alle tre dele i nogen af møderne.

2. Vi får (lidt) bedre økonomi

Et REP-møde er dyrere at afholde end landsdelstræf pga. behovet for overnatning. Men dog er besparelsen ikke så stor, som den var i 2013, idet der siden da er truffet beslutning om, at overnatning i delt dobbeltværelse er standard. Gennemsnitsprisen pr. deltager ved et Landsdelstræf er ca. 500 kr. pr. deltager mod 1.780 kr. for et REP-møde (ved sidste REP-møde). Det vil sige en difference på ca. 150.000 kr. (gennemsnitspris gange med antallet af deltagere: ca. 190.000 kr. for Landsdelstræf mod ca. 340.000 kr. for REP-møde). Dertil kommer rejseresultation, som må formodes at være en nogenlunde det samme: Selvom der er længere rejse ved et REP-møde, er der til gengæld færre, der skal rejse. Oveni de økonomiske udgifter kommer de ressourcer, der bliver brugt i sekretariatet til planlægning, transport og mødedeltagelse. Disse er forventes at være nogenlunde de samme.

3. Vi mister samvær på tværs af landet

Det gør vi, men vi får jo så til gengæld mere *regionalt* samvær. Det er et spørgsmål om, hvad man vurderer som vigtigst. Groft sagt: Er det vigtigst, at vi samler foreningen på tværs af landsdele og diskuterer nationale problemstillinger – uanset om de er af natur- og miljøfaglig eller organisatorisk karakter? Eller er det vigtigst, at vi samler afdelingerne på tværs af kommunerne og diskuterer regionale problemstillinger (hvilket dog også sker på samrådsmøder)?

Det handler naturligvis også om typen af samvær. Landsdelstræffene var dagsarrangementer, hvor der godt nok var frokost og eftermiddagskage med mulighed for at netværke, men hvor der alt andet lige var mindre tid til socialt samvær på tværs – og hvor det i hvert fald var mindre "festligt", end det er på et REP-møde.

4. Vi mister REP-mødetid

Med kun et årligt REP-møde mister vi muligheden for, at foreningens øverste myndighed kan debattere og træffe beslutninger fra november til næste efterår. Det behøver ikke at være problematisk – det gik ganske fint i de tre år, vi havde Landsdelstræf. Den største udfordring ligger nok i det, der er nævnt ovenfor, at det ene REP-møde bliver så tidspresset pga. de mange beslutninger, der ifølge vedtægterne skal træffes, at der ikke vil være tid til ordentlig debat. I hvert fald ikke en debat på det niveau – med den deltagelse og af det omfang, som man nu med de sidste REP-møder har vænnet sig til – og sætter pris på (jf. evalueringen).

5. Er HB's forslag udtryk for "del og hersk"?

At Landsdelstræf er udtryk for en magtcentralisering var et argument, som blev fremført under debatten af forslaget om at indføre Landsdelstræf på REP-mødet i foråret 2013, og som var væsentligste årsag til, at HB trak forslaget igen. Som præsidenten sagde: "Det har aldrig været meningen, at forslaget om Landsdelstræf skulle kunne anvendes til at stille spørgsmål ved, hvem der har magten i DN. Det har Repræsentantskabet." Ser man på foreningsdebatten i øjeblikket er diskussionen om, hvem der har magten og beslutningskompetencen ift. foreningens retning, jo evigt aktuel, og spørgsmålet er, om den diskussion skal tages regionalt blandt mange, eller der, hvor magten ligger, nemlig i Repræsentantskabet.

Opsummering og perspektiver

Der er fordele og ulemper ved at afholde Landsdelstræf. Det var der i 2013, og det er der sådan set stadig. Med de væsentlige forbedringer af REP-møderne og de meget positive evalueringer er fordelene dog nok knap så store, som de var i foråret 2013.

Den væsentligste fordel, som REP-møderne ikke kan imødekomme, er antallet af deltagere. Omkring dobbelt så mange frivillige oplever glæden ved en levende foreningsdebat, inspiration og samværet med andre DN'ere. Derfor er det også vigtigt at overveje, om vi på anden vis kan komme ud til flere og opnå det samme. Her er samrådene en oplagt ramme. I den forbindelse kan det nævnes, at Samråd Region Sjælland i efteråret holdt et Regionstræf for alle frivillige i regionen - med 60 deltagere og oplæg fra præsidenten og en af direktørerne.

I hvert fald skal vi være bevidste om, at der er noget på spil, når det handler om Repræsentantskabsmødet. Her illustreret med et citat fra Niels Hav Hermansens indlæg under debatten på REP-mødet i foråret 2013:

"Så Landsdelstræffene er ikke noget problem. Problemet er, hvordan man *vægter* Repræsentantskabet. Det handler ikke bare om, hvilken formel magt og indflydelse det har, men om hvordan man vægter værdien af at samle aktive ildsjæle fra hele landet til debat, videndeling, erfaringsudveksling og idé-generering. Der *sker* et eller andet når vi mødes her. Det er ikke bare en talerstol og nogle tilhørere. En social "organisme" opstår, og man tager noget af den med hjem. Skal denne organisme vokse og være livskraftig, skal den passes og have et vist rum - tidsmæssigt rum. Du kan ikke få et livskraftigt træ, hvis du sætter det i en for lille potte. Så kan du få et bonsai-træ. På samme måde kan du få et "bonsai-Repræsentantskab": Dekorativt, men uden livskraft."

Bilag 1: Diverse citater

1. DN's vedtægter § 9, stk. 3
2. Fra referatet fra REP-mødet foråret 2013
3. Fra FU's indstilling til Opfølgning af Demokratiudredningen, november 2013

1. DN's vedtægter § 9, stk. 3

Repræsentantskabet afholder 2 ordinære møder om året – et om foråret og et om efteråret. Repræsentantskabet kan på et ordinært møde vedtage, at der det følgende år kun skal holdes et møde.

2. Fra referatet fra REP-mødet foråret 2013

Jonas Geldmann, FU, præsenterede hovedargumenterne i FU's forslag, jævnfør dagsordens bilag 10-1.

Jann Larsen, DN Rødovre, fandt forslaget uklart. På den ene side regner FU med at Landsdelstræffene skal gøres permanente, men på den anden side lægger FU op til, at Repræsentantskabet alligevel kan beslutte to REP-møder. Betyder det så, at vi et givet år skal kunne have to REP-møder og Landsdelstræf? Det er også uheldigt, at normalsituationen efter FU's forslag bliver, at DN's budget først bliver vedtaget en fjerdedel inde i budgetåret. Det er udemokratisk! Af de anførte årsager anbefaler jeg at stemme nej.

Jørgen Bengtsson, DN Egedal, støttede Peter Skat i, at FU's forslag lider af formelle mangler. Det må også være "en smutter", at FU lægger op til at permanentgøre den "anomali", som budgetvedtagelse en fjerdedel inde i budgetåret er. Hvis der kun skal være ét møde, så må det naturligvis ligge om efteråret.

Generelt har de senere års vedtægtsændringer betydet en glidende magtforskydning fra REP til FU, og den udvikling cementeres med FU's forslag om ét årligt REP-møde i normalsituationen. Lidt polemisk sagt er der tale om en form for demokratisk centralisme, som ellers kun er praktiseret i Kommunistpartiet og Centrumdemokraterne. FU antyder det selv i sit oplæg, hvor man postulerer, at "meget af det der foregår på et REP-møde er forholdsvis rituel i sin karakter". Hvad mener I? Hvis ja, så må Repræsentantskabet tilbageerobre magten. Træk forslaget!

Niels Hav Hermansen, personligt medlem af REP og tidligere medlem af FU og Organisationsudvalget, udtrykte enighed med Peter Skat og bekymring for forslaget. Jeg er en af dem, der er rigtig glad for Repræsentantskabet - ikke bare møderne, men Repræsentantskabet som institution, og som de mennesker der udgør det. Landsdelstræffene har været gode møder, og dem synes jeg vi skal fortsætte med i et eller andet omfang - hvert 2. eller 3. år måske. Det giver de nuværende vedtægter god mulighed for. Og i øvrigt kan relationen mellem FU og landsdelene også plejes på mange andre måder. Som jeg ser det, er der tre problemer med FU's forslag: 1) Det formelle, 2) Den holdning, det er udtryk for, og 3) Det som forslaget kommer til at stå i vejen for.

Om det formelle: Forslaget handler slet ikke om Landsdelstræf. Det går ud på, om der skal være 2 REP-møder med mulighed for at aflyse det ene, eller om der skal være 1 REP-møde med mulighed for at holde et ekstra. Umiddelbart et spil om ord, men det er uendelig meget lettere at aflyse et REP-møde end at vedtage at holde et ekstra – hvis vi altså ikke taler om "et halvdagsmøde, 3 afstemninger, 1 kop kaffe, farvel og tak." Og i øvrigt har det jo været muligt at holde Landsdelstræf i 3 år i træk, uden det har været et problem i forhold til vedtægterne.

Alene dette forhold burde få alle, der er bare det mindste i tvivl om, hvorvidt den foreslåede vedtægtsændring vil gavne foreningen, til at stemme nej.

Om holdningen bag FU's forslag: Når man sidder i FU kan man godt i en stille stund komme til at opfatte REP-møderne som lidt "ustyrlige". Man er lidt til "eksamen", og man ved aldrig rigtig, hvad der vil ske. Men jeg hører til dem, der mener, at Repræsentantskabet grundlæggende er fornuftigt. Og ved de - relativt få - gange, hvor der for alvor har været uenighed mellem Repræsentantskabet og FU/Sekretariatet (f.eks. om den linje, vores daværende direktør Lone Johnsen lagde, eller om salget af Skovsgård) er der vel ingen, der nu er i tvivl om, at det var Repræsentantskabet, der var klogest.

Alternativet til FU's forslag: DN er begavet med et vidende og fornuftigt Repræsentantskab, men det udnytter vi ikke godt nok. Landsdelstræffene beskrives som et organisationsudviklingsprojekt, men der er masser af udviklingsmuligheder også for Repræsentantskabet. I 2005, 2006 og 2007 havde vi nogle fantastiske REP-møder, hvor hele lørdagen blev holdt som et medrivende, inddragende og inspirerende seminar om DN's interne kommunalreform og om DN's arbejde med klimatilpasning. Der var stor tilfredshed med disse møder - mindst lige så stor som med Landsdelstræffene. Men de er desværre ikke blevet fulgt op. Gik man videre ad den vej, kunne man faktisk få Repræsentantskabet til - i overensstemmelse med vedtægterne - at være med til at lægge den overordnede foreningspolitiske retning.

Så Landsdelstræffene er ikke noget problem. Problemet er, hvordan man vægter Repræsentantskabet. Det handler ikke bare om, hvilken formel magt og indflydelse det har, men om hvordan man vægter værdien af at samle aktive ildsjæle fra hele landet til debat, videndeling, erfaringsudveksling og idé-generering. Der sker et eller andet når vi mødes her. Det er ikke bare en talerstol og nogle tilhørere. En social "organisme" opstår, og man tager noget af den med hjem. Skal denne organisme vokse og være livskraftig, skal den passes og have et vist rum - tidsmæssigt rum. Du kan ikke få et livskraftigt træ, hvis du sætter det i en for lille potte. Så kan du få et bonsai-træ. På samme måde kan du få et "bonsai-Repræsentantskab": Dekorativt, men uden livskraft. Jeg ønsker et livskraftigt Repræsentantskab, og det tror jeg bedst man kan opnå med de nuværende vedtægter. Derfor stemmer jeg nej!

Dirigenten foreslog herefter at gå til afstemning og skitserede en fremgangsmåde herfor.

Rune Kjærgaard Lange, DN København, anbefalede at stemme ja. Noget af det bedste ved vores forening er, at alle føler sig involveret, og det er fantastisk at kunne invitere alle aktive (i København: 30) med til et arrangement, hvor man kan møde præsidenten, FU og Sekretariatet. Det er så stor en fordel for vores forening, at den opvejer ulemperne. Selvfølgelig er der børnesygdomme ved Landsdelstræffene, men de kan kureres. Jeg er i øvrigt enig i, at Landsdelstræffene skal have en eller anden form for "politisk pondus", som også Poul Evald har talt for. I Natur og Ungdom har vi (ud over REP-mødet) haft Landsdelstræf, hvor man har kunnet vedtage politikker, og det har været meget involverende.

Anne Bendtsen, DN Lolland, takkede først for, at der findes et Repræsentantskab, som har tålmodighed til, at der foregår en debat. Det er vigtigt, at der er et forum, hvor der bliver diskuteret. Derudover er der brug for et mere kreativt forum, og det ser Landsdelstræffene ud til at kunne udvikle sig til. Så jeg vil foretrække en organisationsstruktur med både Landsdelstræf og REP-møde. I øvrigt kan vi håndtere problemet med budgetproceduren ved at ændre placeringen af det ene årlige REP-møde i forhold til FU's forslag, så det finder sted om efteråret. Det stiller jeg som ændringsforslag.

Jørgen Nielsen, Landbrugsfagligt Netværk, erklærede sig enig i Anne Bendtsens ændringsforslag. Så jeg anbefaler at stemme nej til FU's forslag men ja, hvis vi bytter om på placeringen af det ene årlige REP-møde.

Poul Evald Hansen, DN Albertslund, støttede som udgangspunkt FU's forslag, men var åben over for justeringer. Det bliver nok for meget med to REP-møder og ét Landsdelstræf, selv om

det ville være dejligt, hvis vi kunne overkomme det. Jeg ser i øvrigt gerne, at Landsdelstræffene på lidt længere sigt får tillagt noget beslutningskompetence i regionale spørgsmål.

Jonas Geldmann, FU, havde følgende kommentarer til nogle af de synspunkter, der havde været fremme i debatten: 1) Om budgetproceduren: Forud for den endelige beslutning på forårets REP-møde har der været en høring og mulighed for behandling på Landsdelstræf. Det er kvalificerende og inddragende – i modsætning til en situation, hvor der kun er høring, og hvor erfaringen siger, at det interesserer meget få. 2) Om regnskabsgodkendelse: Der bliver et legitimitetsproblem, hvis vi først kommer til at godkende foregående års regnskab i indeværende års sene efterår. Af de årsager kan FU ikke gå ind på Anne Bendtsens forslag.

Gunver Thorsen, DN Lolland, støttede Niels Hermansen og tog afstand fra FU's argument om, at Repræsentantskabets reelle magt langt overvejende ligger i at vælge de medlemmer, der skal sidde i FU. Sådan er det *ikke*. Repræsentantskabet er *forudsætningen* for FU og FU har mere brug for Repræsentantskabet, end de nogensinde har haft. FU's forslag er udtryk for centralisme. FU argumenterer også med, at FU får mere føling med flere græsrodder gennem fem landsdelstræf end gennem et REP-møde. Ja, men hvis FU vil have mere føling med græsrodderne, har vi masser af møder, hvor det kan lade sig gøre, f.eks. samrådsmøder. FU kommer til at mangle Repræsentantskabet, hvis vi skal gøre vores forening mere skarp, offensiv og slagkraftig, sådan som det har været fremme i debatten her i dag.

Torkil Forman, DN Favrskov, fremhævede at mange siger, at Landsdelstræffene er en god ting. Men det store problem ved REP-møderne er, at der er for lidt tid til debat. Derfor er det rigtig godt, at vi giver os tid til netop denne debat. Jeg tror ikke, at FU ønsker at "rage mere magt til sig", men det kunne godt være, at det blev konsekvensen af FU's forslag. Som foreningens højeste myndighed har Repræsentantskabet et ansvar for, at der bliver en god politisk debat. Det kræver tid. Så *hvis* vi beslutter FU's forslag, skal vi samtidig beslutte, at der skal være mere tid til debat på REP-mødet.

Ulrik Heimann, DN Gentofte, udtrykte sympati for Niels Hav Hermansens tanker om, at vi skal have mere tid til at snakke sammen i fysiske (REP)møder (frem for på mail og i diverse elektroniske fora). Men vi skal beholde Landsdelstræffene. Til gengæld skal vi også beholde de to årlige REP-møder – som jo er det "kit", der holder foreningen sammen. Og hvis det er et spørgsmål om økonomi, kunne vi jo overveje at holde nogle billigere REP-møder. F.eks. på vandrehjem, hvor vi selv laver maden som en del af det sociale samvær.

Jonas Geldmann, FU, præciserede følgende:

- 1) Det er FU's indstilling, at der "kun" skal være to møder om året – ikke tre.
- 2) Lige nu diskuterer vi det vedtægtsmæssige grundlag for foreningens store møder. Det er en separat diskussion, hvordan REP-møderne tilrettelægges, så der bliver ordentlig tid til debat. Det kunne man f.eks. opnå ved at erstatte søndagens ekskursioner med noget mere debatskabende.
- 3) Der er lavet en ganske overbevisende tilfredshedsundersøgelse blandt deltagerne i Landsdelstræffene, og det er den gode evaluering fra DN's græsrodder, som FU læner sig op ad.

Niels Hav Hermansen, personligt medlem, replicerede til Jonas' synspunkt om, at antal REP-møder og indholdet af REP-møderne er to separate diskussioner: De to ting hænger lige præcis sammen, fordi der bliver tidnød, når alle de vedtægtsbundne emner skal koncentrerer på ét møde i stedet for at blive spredt på to. Desuden mangler FU at argumentere for, hvad der er galt med de nuværende vedtægter, når vi – inden for rammerne af dem - har kunnet holde Landsdelstræf tre år i træk.

Ella Maria Bisschop-Larsen, præsident, takkede for de mange debatindlæg, som havde inspireret FU til under et "summemøde" i pausen at beslutte at trække forslaget. Det har aldrig været meningen, at forslaget om Landsdelstræf skulle kunne anvendes til at stille spørgsmål ved, hvem der har magten i DN. Det har Repræsentantskabet. Og frem for en kaotisk diskus-

sion om det, vil vi hellere fra gang til gang beslutte, om vi skal holde Landsdelstræf, hvad vi jo kan med de nuværende vedtægter. Men tak for debatten!

Fra FU's indstilling til Opfølgning af Demokratiudredningen, november 2013:

FU anbefaler, at Landsdelstræf fremover ses som et demokrativærktøj, der kan anvendes ad hoc efter beslutning i Repræsentantskabet og da om foråret. Dvs. at FU *ikke* anbefaler nogen vedtægtsændring på dette punkt. FU's begrundelser:

1. Efter debatten på REP-mødet i april 2013 har FU ændret holdning. FU går nu ind for, at normalsituationen skal være to årlige REP-møder. Men FU går også ind for, at der forholdsvis ofte bør være Landsdelstræf i stedet for det ene REP-møde.
2. Inspireret af debatten på REP-mødet foreslår FU nu, at når der holdes Landsdelstræf, skal det ske i det tidlige forår, og REP-mødet skal holdes i det sene efterår. Derved opnår man den optimale budgetprocedure.
3. Til gengæld vil Årsregnskabet først blive godkendt cirka 11 måneder efter årsskiftet i modsætning til nu, hvor godkendelsen finder sted 3-4 måneder efter årsskiftet. Det er der ingen formelle problemer i. Og da godkendelsen af Årsregnskabet – i modsætning til godkendelsen af budgettet – er en bagudrettet og næsten 100 procent formel handling, er der heller ingen *reelle* problemer i det. Eventuelt ville man kunne godkende Årsregnskabet gennem en elektronisk afstemning i Repræsentantskabet. Det ville også muliggøre håndtering af eventuelle forslag til alternativ overskudsdisponering i marts-april, så de i givet fald ville kunne få effekt samme år.
4. DN's REP-møder – hvad enten der et givet år er ét eller to – skal udfoldes på en mere inddragende måde, der bl.a. udnytter den samlede tid, der er til rådighed lørdag-søndag på måder, som engagerer flere deltagere i foreningens store, aktuelle politisk-organisatoriske emner.
5. Landsdelstræffene blev overordentlig positivt evalueret af deltagerne, og der var dobbelt så mange af dem, som på et REP-møde. Disse kerneargumenter for Landsdelstræf var stort set fraværende i debatten på REP-mødet i april 2013. Men de kan delvis tilgodeses, hvis der jævnligt, f.eks. hvert andet år, holdes Landsdelstræf.
6. Som det var fremme i debatten på REP-mødet, er der ikke noget *formelt* til hinder for, at DN holder to årlige REP-møder *og* fem Landsdelstræf. Der er imidlertid en *reel* øvre grænse for, hvor megen tid DN's lokale aktive og FU med rimelighed kan afse til at mødes, og hvor mange penge og Sekretariats-timer det er rimeligt at anvende på store interne arrangementer. Som FU ser det, handler det et givet år derfor om at vælge mellem at have to REP-møder *eller* at have ét REP-møde og fem Landsdelstræf.